

بنام خداوند بخشنده مهربان

سردر دانشگاه، در سنت معماری معاصر ایران، همواره نمادی از قطعیت بوده است؛ طاقی رفیع که بر نظمی واحد استوار است و گویی حقیقتی یگانه را در آغوش می‌کشد. این طاق‌ها، از ایوان‌های مدائن تا سردرهای دانشگاه‌های مدرن، روایتی از وحدت دانش را بازگو می‌کردند؛ روایتی که در آن، هندسه، هنر و علم، همگی در خدمت درکی کل‌نگر از هستی بودند. این درک، چه بر مبنای فلسفه‌ی افلاطونی و چه بر بنیان‌های علمی عصر روشنگری، همواره به دنبال یک واقعیت مطلق می‌گشت؛ واقعیتی که می‌توانست تغییر کند، اما هرگز با واقعیتی دیگر هم‌نشین نمی‌شد

امیرکبیر

شریف

تهران

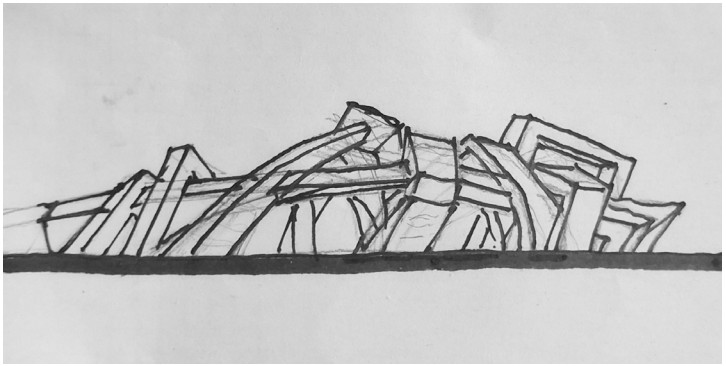
تربیت مدرس

علم و صنعت

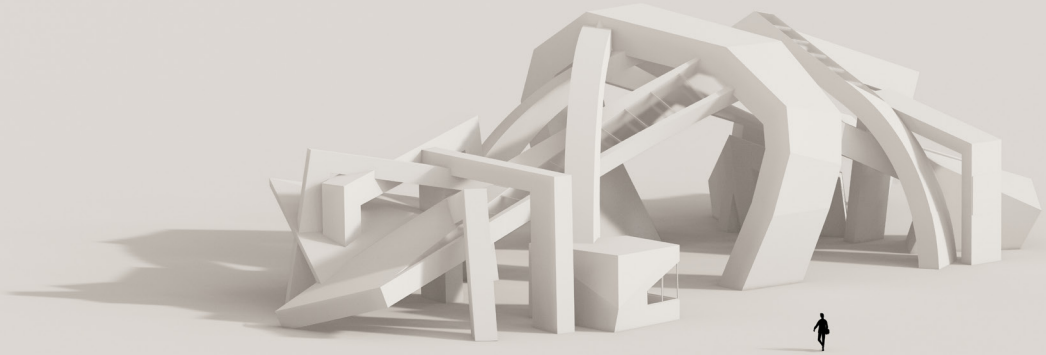
اما جهان امروز، با عبور از عصر مدرنیته و ورود به پسامدرنیته و پیچیدگی‌های قرن بیست‌ویکم، این وحدت‌انگاره را به چالش کشیده است. علوم جدید، از فیزیک کوانتوم که ناظر را در شکل‌گیری واقعیت سهیم می‌داند تا نظریه‌ی پیچیدگی که بر شبکه‌ای از عوامل متقابل تأکید دارد، دیگر به دنبال نظریه‌ای از برای همه‌علوم نیستند. در عرصه‌ی عمل نیز، پراگماتیسم روزمره، ما را با واقعیت‌های متکثر و گاه متناقض روبرو ساخته است؛ جهانی که در آن، حقیقت یک گروه، برای گروهی دیگر نامرئی است و دانش، دیگر یک کل یکپارچه نیست، بلکه مجموعه‌ای از گفتمان‌های موازی و متقاطع است

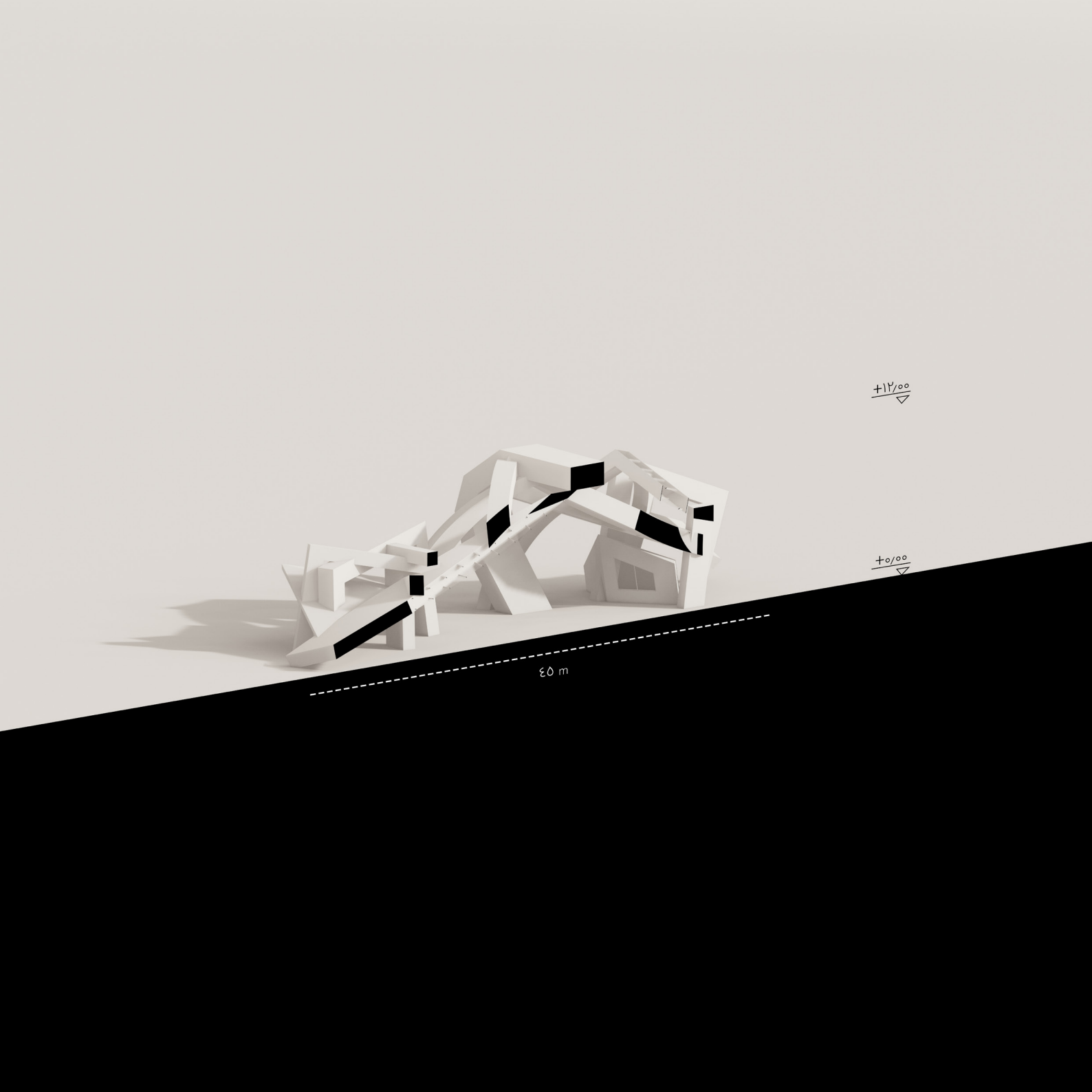

اسکیس کانسپت

در ایـن وضعیـت نویـن، سـردر دانشـگاه شـاهد نمی‌توانـد چـون سـردرهای پیشـین، نمـاد وحدتـی آرمان‌شـهرگونه باشـد. ایـن سـردر، بایـد آیینـه‌ی تمام‌نمـای عصـر تکثـر باشـد. بـه همیـن دلیـل، طـرح ایـن سـردر نـه از یـک طـاق، بلکـه طاق‌هایـی کـه در کنـار یکدیگـر قـرار می‌گیرنـد، تشـکیل می‌شـود. هـر طـاق، از مصالحـی متفـاوت سـاخته شـده اسـت؛ یکـی از آجـر، دیگـری از فـولاد، شیشـه، بتـن اکپـوز و یـا برنـز زنـگ‌زده. ایـن طاق‌هـا بـا یکدیگـر تلاقـی می‌کننـد، گاهـی هم‌پوشـان می‌شـوند، گاهـی از کنـار هـم عبـور می‌کننـد و گاه در تضـاد کامـل بـا یکدیگـر، یکدیگـر را قطـع می‌نماینـد. ایـن همنشـینی طاق‌هـا، نشـان‌دهنده‌ی علـوم و هنرهـای متکثـر امروزیـن اسـت کـه نـه تنهـا در کنـار هـم، بلکـه بعضـاً در تضـاد بـا هـم، فضـای دانـش را می‌سـازند.

ورودی جدیـد دانشـگاه شـاهد، دیگـر یـک دروازه نیسـت؛ بلکـه فضایـی می‌شـود کـه مخاطـب را بـا ایـن پرسـش مواجـه می‌کنـد کـه بـرای عبـور از میـان ایـن واقعیت‌هـای چندگانـه، بایـد کـدام مسـیر را برگزینـد یـا چگونـه از ترکیـب آن‌هـا، معنایـی نـو خلـق کنـد. ایـن سـردر، بـا تکثـر مصالـح و فرم‌هـای متضـاد خـود، بیانیـه‌ای می‌شـود از بـرای پذیـرش پیچیدگـی، و پاسـخی معمارانـه بـه جهانـی کـه دیگـر بـه سـادگی، در چارچـوب یـک واقعیـت نمی‌گنجـد

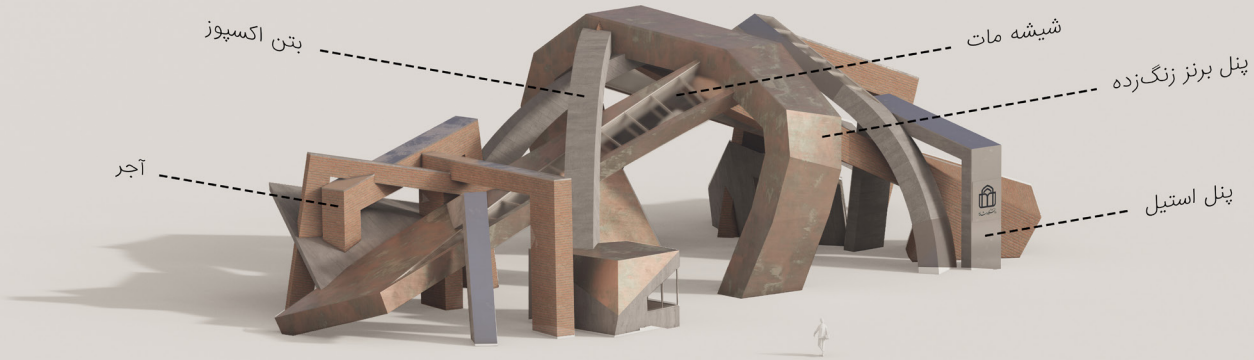

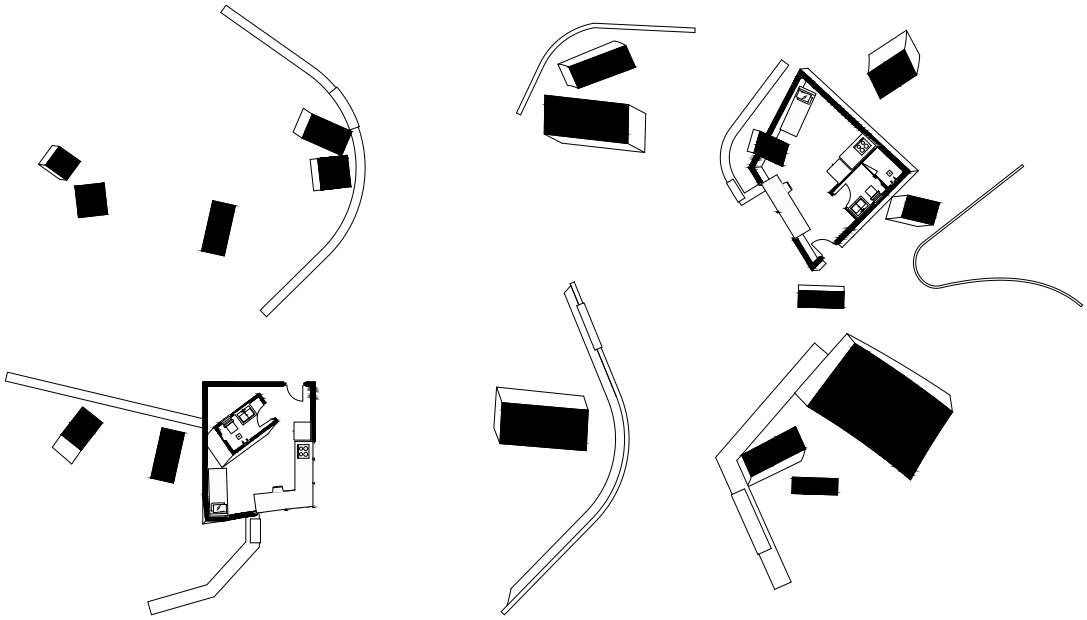

+۱۲٫۰۰
+۰٫۰۰
۴۵ m

+۱۲٫۰۰

+۰٫۰۰

۲۰ m

بتن اکسپوز
شیشه مات
پنل برنز زنگ‌زده
آجر
پنل استیل

پلان

نمای ورودی از سردر در روز

نمای ورودی از سردر در شب

نمای خروجی از سردر در روز

نمای خروجی از سردر در شب

